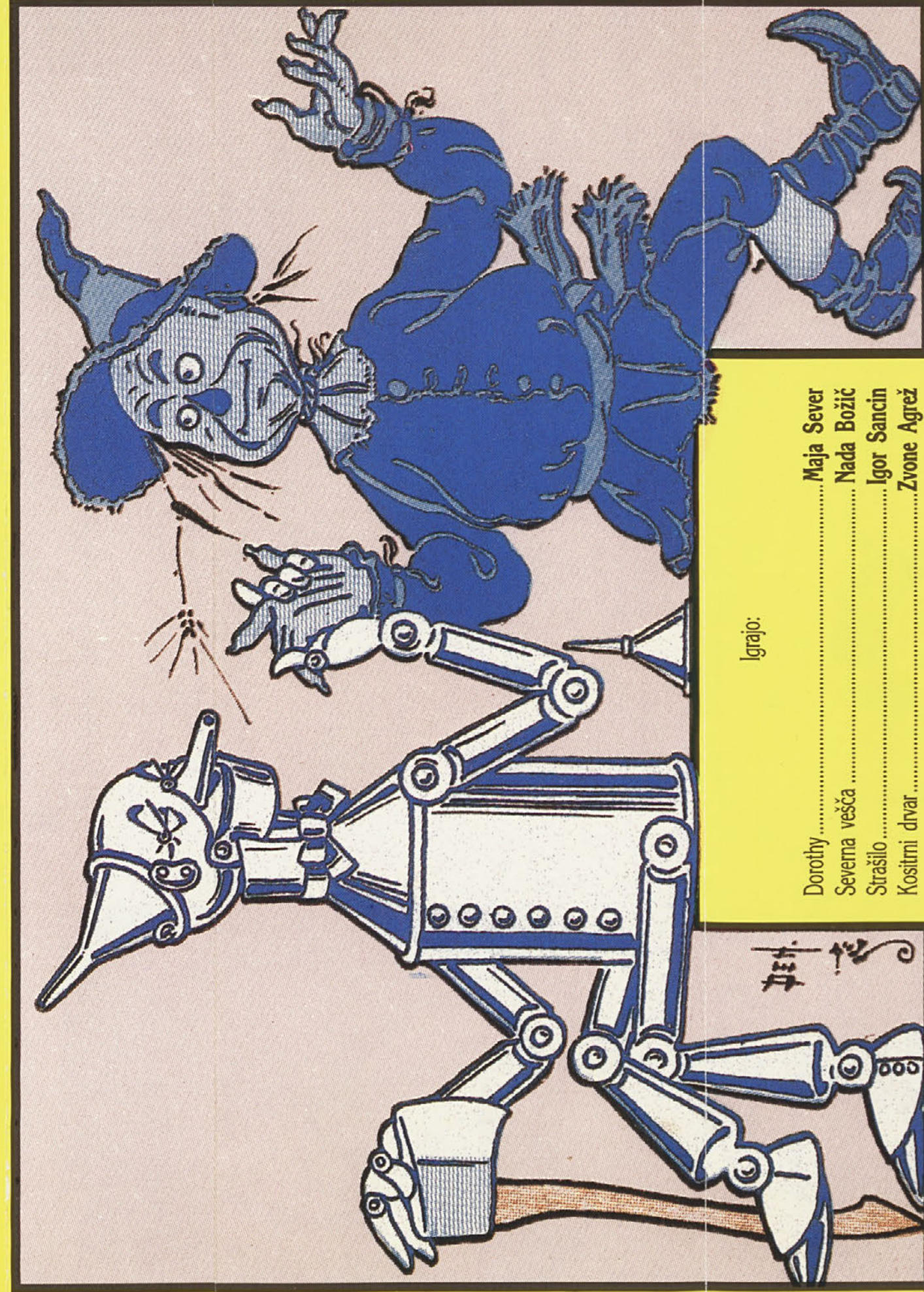

ČAROVNIK IZ OZZA

L. F. BAUM
REŽIJA FRANCI KRIŽAJ

Igrajo:

Dorothy ..... Maja Sever
Severna vešča ..... Nada Božič
Strašilo ..... Igor Sancin
Kositrni dvor ..... Zvone Agrež
Lev ..... Arko
Stražar ..... Jože Pristov
Oz ..... Marjan Bačko
Zahodna vešča ..... Jana Smid
Mezinci in opice ..... Urša Agrež, Tina Duškov, Maša Pfajfar,
Zala Pezdir, Tanja Šuligoj

Vodja predstave: Sava Subotič, Šepetalika: Breda Jenček, Razsvetljava: Izidor Korošec in Rudi Posinek, Krojaška dela: Marjana Podlunšek in Adi Založnik, Frizerska dela: Maja Dušej in Vera Pristov, Odrski mojster: Jože Klanšek in Ivan Tkavc, Rekviziti: Franc Lukač, Garderoba: Melita Trojar in Liana Beranovič, Ton: Stanko Jost, Tehnično vodstvo: Vili Korošec

Premiera: 13. decembra 1992

Priredba: Elizabeth F. Chapman

Prevod: Bogdan Gjud

Dramaturgija in songji:

Blaž Lukan

Scenografija in kostumografija:

Meta Hočevar

Likovna izvedba scene in kostumov:

Štefan Marflak, Majda Kolenik

Asistentka kostumografije:

Lidija Ramač

Glasba: Gregor Strniša

Koreografija:

Ana Vovk - Pezdir

Lektorstvo: Marjan Pušavec

Korepetitor: Miro Podjed

Oblikovanje mask: Mišo Knez

VESELA PESEM

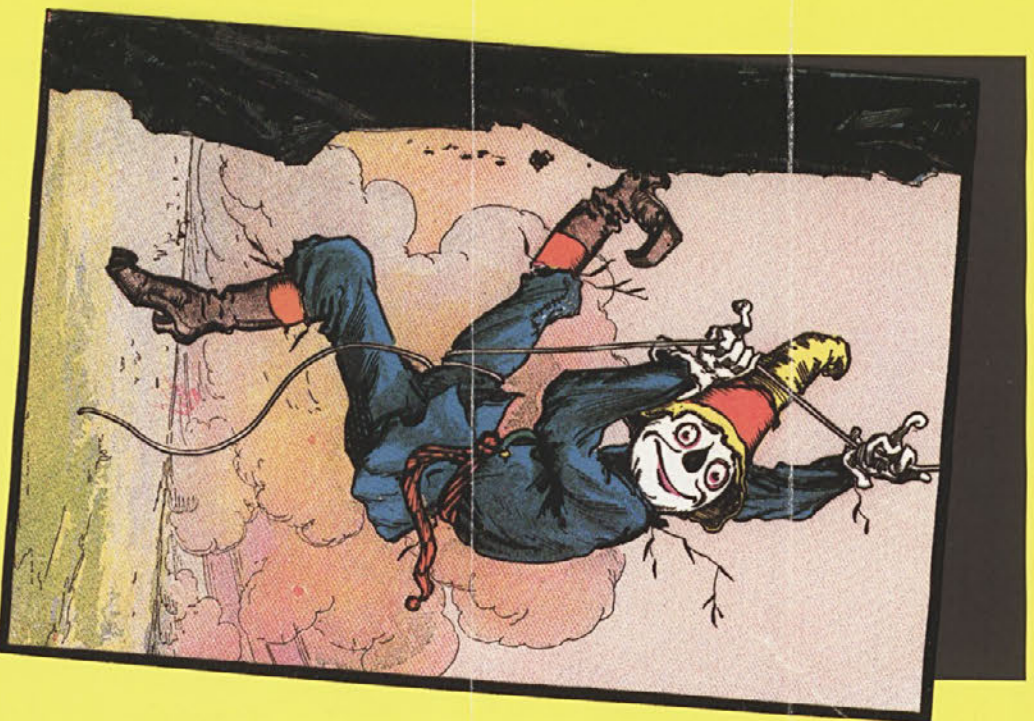
Dorothy: Zdaj! Oz, Oz, Oz, se zbudi, če si spal, izpolni nam objube, ki si jih zadnjič dali!

Strasilo: Zdaj! pisal bom romane in znanstvene razprave, razmišljal bom o zvezdah, učil neumne glave!

Drvar: Zdaj! rad imel bom trave, gozde in potoke, ljubil bom dekleta in imel otroke!

Lev: Zdaj! sedel bom na prestol kot pravi kralj živali, vsi se bodo klanjali, vsi se bodo balili!

Vsi: Zdaj! Oz, Oz, Oz, se zbudi, če si spal, izpolni nam objube, ki si jih zadnjič dali!

PESEM SLAMNATEGA STRAŠILA

Ne vem-a zdi se mi...
ne vem-a rado bli...
ne vem-a tukaj notri...
le slama mi šumi.

Vem, vem le to, da bi rado nekaj vedelo.

Ne vem-a nekaj čutim...
ne vem-a nekaj slutim...
ne vem-a kako lepo
je misliti s svojo glavno.

Vem, vem le to, da bi rado nekaj vedelo.

PESEM KOSTRINEGA DRVARJA

Ves sem iz železa,
močan sem kakor malokdo
in če me zgrabi jeza,
drevesa padajo.

A nikdar nisem jezen,
ne vem, kaj je ljubezen,
čeprav sem težak tono in še kilo,
srce ni v meni nikdar bilo.

Ameriški pisatelj
Lyman Frank Baum (1856-1919)

Je **Čarovnika iz Oza** napisal leta 1900. Že leto za tem je bil prvi uprizorjen, nato pa je sledila množica adaptacij za oder (eden prvih uspešnih broadwayskih muzikalov), film (velik uspeh **Judy Garland**) in druge medije (lutke, risani film, silkanica, strip). Baum je po uspehu Čarovnika napisal še celo serijo zgodb z nadaljevanjem dogodivščin male Dorothy. Toda Čarovnik iz Oza ostaja klasično delo otroške literature, v isti vsoti z deli bratov Grimm, Andersena, Colloclija in Carolla.

DOROTHYJINA PESEM

Dorothy: Torej-tukaj sem,
torej-k Ozu grem,
torej-naj vsemu temu res verjamem?
Vešče in čarovniki,
čevelijci, Mezinici,
Smaragdno mesto, rumena pot-
je vse to res?

Mezinici: To je Ozova dežela-in vse to je res!
To je Ozova dežela-in vse to je res!

Dorothy: Torej-drugam ne morem,
torej-jókatu ne smem,
torej-če naj domov se vrnem-
k Ozu grem!
Vešče, čarovniki,
čevelijci, Mezinici,
Smaragdno mesto, rumena pot-
vse to je res!

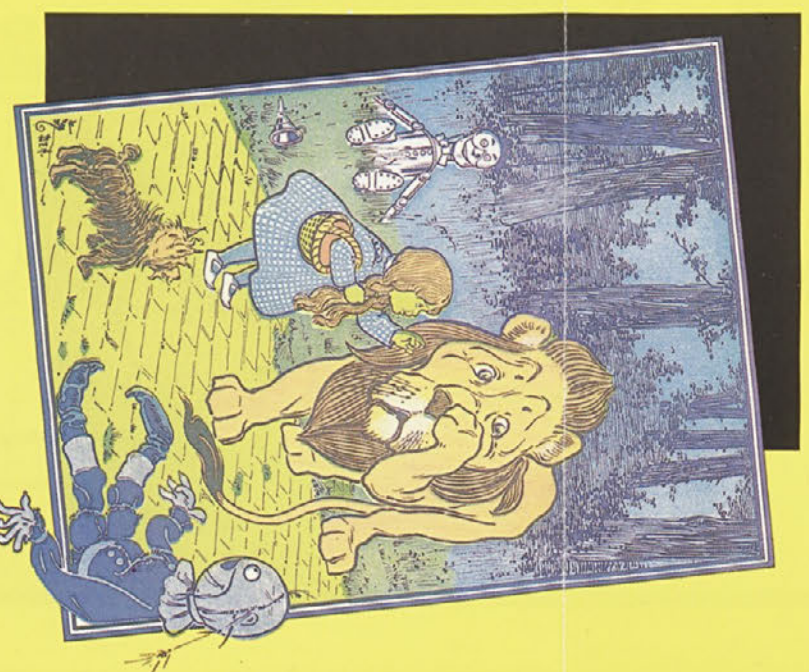
Mezinici: To je Ozova dežela-in vse to je res!
To je Ozova dežela-in vse to je res!

PESEM STRAHOPETNEGA LEVA

To ne gre-da bolha skoči, pa se vsi popraskajo,
to ne gre-da miš zacvili, pa že vsi odskočijo,
to ne gre-da vrabec čivkne, pa že vsi zajokajo,
to ne gre-da kača sikne, pa vsi kar otrpnejo,
to ne gre-da pes zalaja, pa se vsi poskrifjejo,
to ne gre-da osel rigne, pa že vsi popadajo,
to ne gre-da lev zarjove, pa se vsi zasmejejo!

Pogum, pogum, pogum, pogum,
pogum, pogum, pogum, pogum,
(Mar ni prav nič ga stam:
najbolj se ustraši sam!)

PESEM SLOVESA

Ko krog se zaključí in po dnevu pade noč,
se v sre prikrade misel, da je treba proč.
Seči si v roke, pasti si v objem,
zaželeli srečo soncu in prijateljem.

Lepi kraji, lepi ljudje, lepe ure
se za vselej v spomin potope,
a varno skrite za vročimi čeli
ostanejo sanje.

Kaj je resnica in kaj je bilo-
le sanje vedo!
Vsako zvezdnato noč,
si objubimo,
se v sanjah spet srečamo.
In vsak sončen dan,
si objubimo,
se med žarki
dobimo.

Zato na svidenje, na svidenje,
naša sta sonce in sanje,
na svidenje, na svidenje!

Gledaliski list Slovenskega ljudskega gledališča Celje, sezona 1992/93, št. 3
♦ Predstavniki upravnik Borut Alujevič ♦ Urednica Marinka Postržak ♦ Lektor
in korektor: Marjan Pušavec ♦ Tisk: Marginalija d.o.o. ♦ Odlikovanje: Domjan.

ZAVAROVALNICA TRIGLAV CELJE